

Kniha Daniel — číslo devadesát osm

Trojí aplikace Eliáše a soud posledních dnů: porozumění vyšetřovací a výkonné fázi

Jeff Pippenger

2024-02-29

Trojí aplikace Eliáše ukázala, že v posledních dnech bude Eliáš na počátku posledních dnů i na konci posledních dnů. „Poslední dny“ jsou dny soudu, který je postupný a rozdělený na dva druhy soudu. Vyšetřující soud, který započal na počátku posledních dnů, a vykonávací soud, který nastává na konci posledních dnů. Trojí aplikace Eliáše především představuje dějiny vykonávacího soudu, který začíná brzy přicházejícím nedělním zákonem.

Vyšetřující soud se omezuje na ty, kdo vyznali, že jsou následovníky Boha, především přímým vyznáním, avšak v menším počtu případů také nepřímým vyznáním životním stylem.

(Neboť ne posluchači zákona jsou spravedliví před Bohem, ale činitelé zákona budou ospravedlněni. Nebo když pohané, kteří nemají zákon, od přirozenosti činí to, co zákon požaduje, ti, ač nemají zákon, jsou sami sobě zákonem: Ti ukazují, že dílo zákona je napsáno v jejich srdcích, přičemž i jejich svědomí vydává svědectví a jejich myšlenky se navzájem obviňují nebo také obhajují.) Římanům 2,13–15.

Vyšetřující soud má dvě hlavní části, neboť započal vyšetřováním životů mrtvých (ode dnů Adamových dále), kteří vyznávali víru v pravého Boha, a 11. září 2001 započal proces vyšetřujícího „soudu živých“. Vyšetřující soud má ještě další rozdělení vedle mrtvých a živých, neboť soud začíná v domě Božím a v posledních dnech je domem Božím laodicejský adventismus. Jakmile soud nad domem Božím dospěje ke svému závěru při brzy přicházejícím nedělním zákoně, tehdy jsou souzeni i ti z Božího jiného stáda, kteří se tehdy nacházejí v Babyloně.

Výkonný soud je Božím trestem nad těmi, kdo odmítli Jeho nabídku spasení. Výkonný soud začíná při brzy přicházejícím nedělním zákonu. Spojené státy tehdy naplní svůj kalich hněvu, který je také kalichem jejich času milosti, a po národním odpadnutí bude následovat národní zkáza. Každý národ na planetě Zemi bude následovat příklad Spojených států při vynucování nedělního zákona a každý z těchto národů tehdy naplní svůj kalich a rovněž utrpí národní zkázu.

„Až se Amerika, země náboženské svobody, spojí s papežstvím, aby činila nátlak na svědomí a nutila lidi zachovávat falešný sabat, lidé ve všech zemích celého světa budou svedeni k tomu, aby následovali jejího příkladu.“ Testimonies, svazek 6, 18.

Výkonný soud je rovněž rozdělen na dvě části. Od nedělního zákona ve Spojených státech až do uzavření lidské doby milosti, kdy povstane Michael, jsou Boží soudy smíšené s milosrdenstvím; avšak když Michael povstane, Boží hněv, znázorněný vyléváním sedmi posledních ran, neobsahuje žádné milosrdenství. Během období krize nedělního zákona budou výkonné soudy nad lidmi a národy smíšené s milosrdenstvím, neboť v Babyloně budou stále někteří, jimž tehdy bude dána

příležitost porozumět rozdílu mezi uctíváním soboty a neděle.

„Kéž by lidé poznali čas svého navštívení! Je mnoho těch, kteří dosud neslyšeli zkoušející pravdu pro tuto dobu. Je mnoho těch, s nimiž zápasí Duch Boží. Čas Božích ničivých soudů je časem milosti pro ty, kteří neměli příležitost poznat, co je pravda. Pán na ně bude hledět s něžným soucitem. Jeho srdce milosrdenství je pohnuto; Jeho ruka je stále vztažena k záchraně, zatímco dveře jsou zavřeny před těmi, kdo nechtěli vstoupit.

„Milosrdenství Boží se projevuje v Jeho dlouhé shovívavosti. Zadržuje své soudy a čeká, až bude všem zvěstováno poselství varování. Ó, kdyby náš lid pocíťoval, jak by měl, odpovědnost, která na něm spočívá, aby světu předal poslední poselství milosti, jak podivuhodné dílo by bylo vykonáno!“ Testimonies, svazek 9, 97.

„Doba Božích ničivých soudů je dobou milosrdenství pro ty, kteří neměli příležitost poznat, co je pravda.“ Tyto dvě „doby“ začínají společně, když jsou laodicejští adventisté, „kteří nechtěli vstoupit“, postaveni před „zavřené dveře“.

„Viděla jsem, že svatá sobota je a bude dělicí zdí mezi pravým Izraelem Božím a nevěřícími; a že sobota je velikou otázkou, která má sjednotit srdce Božích drahých očekávajících svatých. A jestliže někdo uvěřil, zachovával sobotu a přijal požehnání, které ji provází, a potom se jí vzdal a přestoupil svaté přikázání, uzavřel by si brány Svatého města proti sobě, stejně jistě, jako že je Bůh, který vládne na nebesích. Viděla jsem, že Bůh měl děti, které nevidí a nezachovávají sobotu. Neodmítly světlo o ní. A na počátku doby soužení jsme byli naplněni Duchem svatým, když jsme vyšli a plněji hlásali sobotu. To rozhněvalo církve i jmenné adventisty, protože nemohli vyvrátit pravdu o sobotě. A v té době všichni Boží vyvolení jasně viděli, že máme pravdu, a vyšli a snášeli s námi pronásledování.“ A Word to the Little Flock, 18, 19.

Dveře se uzavírají při brzy přicházejícím nedělním zákonu, čímž se období, které nedělnímu zákonu předchází, stává „časem“ „navštívení“ Božího lidu.

Jak můžete říkat: Jsme moudří a zákon Hospodinův je s námi? Hle, vskutku nadarmo jej učinilo klamné pero písařů. Moudří budou zahanbeni, budou zděšeni a polapeni; hle, zavrhlí slovo Hospodinovo, a jakou tedy mají moudrost? Proto dám jejich ženy jiným a jejich pole těm, kdo je zdědí; neboť každý od nejmenšího až do největšího je oddán lakotě, od proroka až po kněze každý jedná falešně. A lehce hojí ránu dcery mého lidu, když říkají: Pokoj, pokoj, ačkoli žádný pokoj není. Zastyděli se snad, když páchali ohavnost? Nikoliv, vůbec se nezastyděli, ani se neuměli rdít. Proto padnou mezi těmi, kteří padají; v čase svého navštívení budou svrženi, praví Hospodin. Jeremiáš 8,8–12.

Jako se starověkým Izraelem, tak i s moderním Izraelem: oba jsou zahubeni, neboť nepoznali čas svého navštívení. Doba Božího navštívení pro laodicejský adventismus začala 11. září 2001 a končí při brzy přicházejícím nedělním zákonu.

A když se přiblížil, spatřil město a zaplakal nad ním, řka: Kéž bys i ty, alespoň v tento svůj den, poznalo to, co náleží k tvému pokoji! Avšak nyní je to skryto před tvýma očima. Neboť přijdou na tebe dny, kdy tě tvoji nepřátelé obklíčí náspem, sevrou tě ze všech stran a oblehnou

tě, a srovnají tě se zemí i tvé děti v tobě; a nenechají v tobě kámen na kameni, protože jsi nepoznalo čas svého navštívení. Lukáš 19,41–44.

V době Božího navštívení jsou moudré a pošetilé navždy odděleny.

„Víme, že neposvěcení adventisté sedmého dne, kteří mají poznání pravdy, avšak spojili se se světskými lidmi, zcela odpadnou od víry a budou naslouchat svodným duchům. Nepřítel jim ochotně bude předkládat lákadla, aby je vedl k tomu, že povedou boj proti Božímu lidu. Avšak ti, kdo jsou pravdiví a pevní, budou mít v Bohu silnou a mocnou obranu.“ Manuscript Releases, svazek 7, 186.

Jejich doba navštívení začala 11. září 2001, jak to předobrazil čas navštívení protestantských církví 11. srpna 1840, a stejně jako doba navštívení započala pro starověký Izrael, když při Kristově křtu sestoupil Duch svatý.

Výkonný soud začíná tehdy, když Spojené státy při brzy přicházejícím nedělním zákonu naplní číši svého času milosti ve zkušební době; tehdy také církev adventistů laodicejského stavu naplnila svou číši. Soud začíná domem Božím a číši času milosti ve zkušební době obou zkažených rohů Spojených států. Zkažený roh protestantismu, který byl dříve představován laodicejskou adventistickou církví, tehdy zaniká a filadelfské hnutí třetího anděla se pak stává pravým rohem protestantismu a duchovním Jeruzalémem, jenž je vyzdvižen jako korouhev. V tom okamžiku se Jeruzalém mění z církve bojující v církev vítěznou.

Vykonávací soud začíná s časem Božích ničivých soudů, který je zároveň časem milosrdenství pro jiné Boží stádo, jež je dosud v Babylóně. Začíná tehdy, když končí čas Božího navštívení laodicejského adventismu. Vykonávací soud postupuje k Sedmi posledním ranám, kde soudy již nejsou smíšený s milosrdenstvím, a potom se Ježíš vrací.

Když se Ježíš vrátí, milénium (tisíc let) ze 20. kapitoly Zjevení ukazuje, že satan je spoután na zpuštěné zemi, sám, pouze se vzbouřenými anděly, kteří se podíleli na útoku proti Bohu.

A viděl jsem anděla sestupujícího z nebe, který měl klíč od bezedné propasti a v ruce veliký řetěz. I chopil se draka, toho dávného hada, jímž jest ďábel a satan, a svázal jej na tisíc let, a uvrhl jej do bezedné propasti, uzavřel ji a zapečetil nad ním, aby již více neklamal národy, dokud by se nedovršilo těch tisíc let; a potom musí být na krátký čas propuštěn. Zjevení 20,1–3.

Během oněch tisíce let budou vykoupení vykonávat vyšetřující soud nad ztracenými, kteří dosud spí ve svých hrobech a čekají na uzavření jednotlivých soudů. Vykoupení budou zkoumat životy a okolnosti ztracených, včetně satana a jeho andělů, aby určili, kdo si na konci tisíce let zaslouží větší trest.

A viděl jsem trůny, a posadili se na ně, a byl jim dán soud; a viděl jsem duše těch, kteří byli sťati pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží a kteří se nepoklonili šelmě ani jejímu obrazu a nepřijali její znamení na svá čela ani na své ruce; a ožili a kralovali s Kristem tisíc let. Zjevení 20,4.

Tisíciletí tedy zahrnuje vyšetřující soud, který po svém dokončení přivádí konečný výkonný soud, když jsou vzkříšeni mrtví bezbožní a satan, jenž pak nad nimi má plnou moc, přesvědčí bezbožné, aby zaútočili na Jeruzalém, který na konci tisíce let sestupuje z nebe. Když bezbožní zahajují svůj útok, sestupuje z nebe oheň a konečný výkonný soud je vykonán.

Až se dovrší těch tisíc let, satan bude propuštěn ze svého žaláře a vyjde, aby oklamal národy ve čtyřech úhlech země, Góga a Magóga, a shromáždil je k boji; jejich počet bude jako písek mořský. I vystoupili na širokou plochu země a obklíčili tábor svatých i milované město; ale sestoupil oheň od Boha z nebe a pohltit je. Zjevení 20,7–9.

Ačkoli trojí použití Eliáše a posla, který připravuje cestu, aby Posel smlouvy náhle přišel do svého chrámu, spolu úzce souvisejí, lze rozpoznat rozdíl v jejich díle v tom, že Eliáš především označuje dílo posla a hnutí spojené s poselstvím posla, které se uskutečňuje během výkonného soudu, jenž začíná při brzy přicházejícím nedělním zákonu. Posel, který připravuje cestu pro Posla smlouvy, především označuje dílo, které se uskutečňuje během vyšetřovacího soudu. Laodicejský adventismus nezná čas svého navštívení, který představuje určité časové období soudu.

Nerozumějí ani poselství „přítomné pravdy“, které je hlášáno v době jejich navštívení. Bylo od nich požadováno, aby znali jak soud, tak poselství oněch dnů. Bylo od nich rovněž požadováno, aby znali posla onoho časového období. Ve své laodicejské slepotě se stavějí proti poselství této hodiny, popírají čas svého navštívení poselstvím o „pokoji a bezpečí“ a nejsou si jisti, kdo je vyvoleným poslem onoho období. Tato pravda byla jasně označena ve svědectví druhého Eliáše, jímž byl Jan Křtitel.

Židé věděli, že prorocství označilo posla, který měl přijít, a Ježíš přímo učil, že Jan byl tím poslem, jenž měl přijít.

Neboť všichni proroci i zákon prorokovali až do Jana. A chcete-li to přijmout, on jest Eliáš, který měl přijít. Kdo má uši k slyšení, slyš. Matouš 11,13–15.

Na samém závěru období jejich navštívení (doby v dějinách Krista, která předobrazuje brzy přicházející nedělní zákon), když Kristus visel na kříži, Židé se dohadovali, zda tehdy přijde Eliáš, aby Ježíše zachránil. Jestliže nerozpoznali posla, který měl připravit cestu Poslu smlouvy, jenž tehdy potvrzoval smlouvu svou vlastní krví, nemohli rozpoznat svého Mesiáše. Laodicejský adventismus v posledních dnech je povinen znát svůj soud, který je dobou jeho navštívení. Je povinen rozpoznat poselství onoho časového období a je povinen rozpoznat vyvoleného posla té doby. Vzpouza roku 1888 byla představena 11. zářím 2001, kdy sestoupil anděl ze Zjevení osmnácté kapitoly. Buřiči roku 1888 odmítli uznat vyvolené posly dějin, které předobrazovaly poslední dny.

V tomto studiu budeme pokračovat v příštím článku.

Nebo takto mi řekl Hospodin, Bůh Izraele: Vezmi z mé ruky kalich vína tohoto rozhorlení a dej z něho pít všem národům, k nimž tě posílám. A budou pít, budou se potácet a šilet pro meč, který mezi ně pošlu. I vzal jsem kalich z ruky Hospodinovy a dal jsem pít všem národům, k nimž mě Hospodin poslal: totiž Jeruzalému a městům Judovým, i jejich králům a jejich

knížatům, aby z nich učinil spoušť, úžas, posměch a zlořečení, jak je tomu dnes; faraónovi, králi egyptskému, i jeho služebníkům, i jeho knížatům, i všemu jeho lidu; i všemu smíšenému lidu, i všem králům země Úsu, i všem králům země Pelištejců, i Aškalónu, i Gaze, i Ekrónu, i pozůstatku Ašdódu; Edómu, Moábu a synům Ammonovým; i všem králům Týru, i všem králům Sidónu, i králům ostrovů, které jsou za mořem; Dedánu, Témě, Búzu a všem, kdo jsou v nejzazších končinách; i všem králům Arábie, i všem králům smíšeného lidu, který přebývá na poušti; i všem králům Zimrí, i všem králům Élamu, i všem králům Médů; i všem králům severu, vzdáleným i blízkým, jednomu jako druhému, i všem královstvím světa, která jsou na povrchu země; a král Šěšaku bude pít po nich. Proto jim řekneš: Takto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Pijte a opijte se, zvracejte, padněte a již nepovstaňte pro meč, který mezi vás pošlu. A stane se, jestliže odmítnou vzít z tvé ruky kalich a pít, že jim řekneš: Takto praví Hospodin zástupů: Jistotně budete pít. Neboť hle, začínám uvádět zlo na město, které se nazývá mým jménem, a vy byste měli zůstat zcela bez trestu? Nezůstanete bez trestu, neboť přivolám meč na všechny obyvatele země, praví Hospodin zástupů. Ty tedy prorokuj proti nim všechna tato slova a řekni jim: Hospodin zařve z výsosti a vydá svůj hlas ze svého svatého příbytku; mocně zařve proti svému příbytku; vydá vítězný pokřik jako ti, kdo šlapou hrozny, proti všem obyvatelům země. Hluk dojde až do končin země, neboť Hospodin má při s národy, povede soud se vším tělem; bezbožné vydá meči, praví Hospodin. Takto praví Hospodin zástupů: Hle, zlo půjde od národa k národu a veliká vichřice se zdvihne od končin země. A pobití od Hospodina budou v onen den od jednoho konce země až ke druhému konci země; nebudou oplakáni, ani sebráni, ani pohřbeni; budou jako hnůj na povrchu země. Jeremjáš 25,15–33.